ליל שבת קודש פרשת תצוה - זכור ה'תשם"ו

בליל שבת קודש בסעודה ראשונה, שהיתה אז גם סעודת שבע ברכות לאחד מאנ"ש, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ר"ב המדבר ממדת הכבוד, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלק לו כבוד ביותר, כי כל מה ששכלו יותר קטן, הוא יותר חפץ בכבוד, וכמו שאנו רואים בחוש, שהנשים מקפידין מאד על כבודם, ורוצים מאד את הכבוד, וזה מחמת, שהנשים דעתן קלה וקטנה מאד, עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רביז"ל מלמד אותנו בתורה קטנה זו, לימוד עצום בענין שלום בית, ואיך יכול אדם לזכות לשלום בית אמיתי כל ימי חייו, והוא על ידי שיכבד וייקר את אשתו, וכמו שהזהרנו רביז"ל במקום אחר (שיחות הר"ן סי' רס"ג), לכבד ולייקר את אשתו, כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העיבור והלידה והגידול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד, על כן ראוי לרחם עליהם, ולייקרם, ולכבדם, וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בבא מציעא נט.): 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', וכן אמרו (יבמות סג.): 'דיינו שמגדלות את בנינו' וכו', עיין שם, ולכן כשמכבדים אותם לפי דעתם ושכלם, הרי הם מתהפכים לעשות רצון בעליהם, ולעזור להם בכל ענין, ויש שלום בית אמיתי ונפלא, לא כן כשאדם נופל לקטנות המוחין, וגם הוא דורש כבוד ותשומת לב מאשתו, אזי הוא מתעצבן מאד כשאינה נותנת לו הכבוד שרוצה, ובא לידי כעס וקטטות, וכל הבית נתהפך לגיהנום רחמנא ליצלן, ואלמלא היה לאדם קצת יישוב הדעת היה מבין, שמדת הישות, ורדיפה אחר הכבוד, הוא שטות גדול (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' קצ"ד), כי מלא כל הארץ כבודו, וכל הכבוד שייך רק להקדוש ברוך הוא, וכשאדם רוצה כבוד הוא נדמה לפקיד ששלח אותו שר גדול לעיר אחד מהעיירות שלו, ולקח לעצמו שם כל הכבוד, והאנשים שבעיר לא ידעו שהוא עבד להשר, וחשבו שהוא בעצמו השר, ונתנו לו כל הכבוד, פעם אחד בא השר בעצמו לשם, וכל האנשים נפלו לרגלי הפקיד, וחלקו לו כל הכבוד בפני השר, הרי אין בזיון גדול מזה, שבעיני השר נותנים לו כבוד הזה, וכמו כן הוא עם כל אדם, אם לוקח לעצמו איזה כבוד מבני אדם, הרי הוא לוקח לעצמו

כבוד בהיכל המלך, ואין לך בזיון גדול מזה, ולכן עם מעט יישוב הדעת, כשאדם מתבונן איך מלא כל הארץ כבודו, וכל הכבוד שייך רק אליו יתברך לבד, אזי בוודאי לא ירצה שום כבוד לעצמו כלל, ויכבד וייקר מאד את אשתו, ויתן לה כל הכבוד המגיע לה, ואזי יהיה לו שלום בית נפלא.

אבל בוודאי אי אפשר לזכות לביטול הישות והגאוה, אלא על ידי תפילה והתבודדות, וכמבואר היטיב בדברי רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' נ"ב) על פי דברי המשנה (אבות ג') הניעור בלילה והמהלך בדרך יחידי והמפנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו, שאדם צריך להיות ניעור בלילה, וללכת למקום יחידי שאין נמצאים שם בני אדם אפילו ביום, ויפנה את לבו לביטול גמור לפני השם יתברך, היינו לבטל כל מדותיו הרעות בתכלית הביטול, ואז, הוא "מתחייב בנפשו", היינו שעולה ונכלל במחוייב המציאות, היינו בו יתברך, ונכלל לגמרי באור האין סוף ברוך הוא, עיין שם כל זה בדברי רביז"ל, והמאמר הזה הוא מאמרו של התנא הקדוש רבי חנינא בן חכינאי, כי הוא קיים בעצמו את זה, כשהלך ללמוד תורה אצל רבי עקיבא מיד אחר חתונתו, ושהה שם י"ב שנה, והתדבק כל כך בהשם יתברך ובתורתו, עד ששכח לגמרי מחיזו דהאי עלמא, ולא הכיר את עירו ובני ביתו, כמסופר בגמרא (כתובות ס"ב:) עיין שם, ואף על פי שאמר רביז"ל (שיחות הר"ן סי' נ"א) שהפקירות אין צריכין, ואין מן המוכרח לעזוב את ביתו ואת אשתו בכדי לעבוד את השם יתברך, אף על פי כן צריכין מסירת נפש לקבוע לעצמו זמן בכל יום לפרוש עצמו מן בני אדם, ולהתבודד עמו יתברך, כי עבודת ההתבודדות מכנים באדם מדת הביטול, עד שכל ישותו ומציאותו מתבטל לגמרי, ואיש כזה כבר אינו רוצה שום כבוד לעצמו, ומעלה כל הכבוד רק למלך הכבוד, שמלא כל הארץ כבודו.

והנה מעיקרי התפילה וההתבודדות, הוא להתפלל הרבה על מדת השמחה, כי כשיש לאדם שמחה, יש לו הכל, ונשמר מכל הפגעים רעים שיש בזה העולם הגשמי, וזה גם קשור לענין כבוד אשתו הנ"ל, כי הרי אמרו חכמינו הקדושים (יבמות ס"ב:) כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, כי כשאדם פלג גוף, הוא עלול לבוא לידי עבירות וחטאים רחמנא ליצלן, שזהו עיקר העצבות והדיכאון, ולכן השם של הקליפה המכשיל אדם בפגם הברית רחמנא ליצלן, היא לילי"ת, על שם הילולה והעצבות (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ר"ה), כי זה עיקר כוחה, כשאדם בעצבות ובמרה שחורה, אבל כשאדם מתחתן לשם שמים, ומתנהג בקדושה וטהרה, הרי הוא נשמר מן החטא, שזהו עיקר השמחה, ולכן אמר התנא הקדוש רבי חייא לבנו (יבמות ס"ג), שיזהר מאד בכבוד אשתו, אפילו אם מצערת אותו, כי דיינו שמגדלת בנינו,

breslevcity.co.il

ומצלת אותנו מן החטא, עיין שם, ואם התנא הקדוש רבי חייא אמר כן, שהיה כוחו רב כל כך, עד שבתפילתו על הגשם כמעט שטף כל העולם במים (בבא מציעא פ"ה:), מה יגידו שאר בני אדם, שבוודאי צריכין לכבד מאד את נשותיהם, ולהכיר להם טובה על שמגדלת את בניהם ומצילות אותם מן החטא, כשאדם זוכר כל זאת היטיב, ומייקר ומכבד את אשתו מאד, על ידי זה יהיה לו שלום בית אמיתי תמיד, ועולמו יראה בחייו, אשרו לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (שמות כ"ז) **ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד**, שנצטוו על הדלקת המנורה במשכן ובבית עולמים, והנה אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה ט"ו סי' ה') וכי לאורה הוא צריך, הלא האור אצלו שרוי, וכמו שכתוב (דניאל ב') ונהורא עמיה שריה, אלא להחזיק טובה ישראל וכו', כי בוודאי אין הקדוש ברוך הוא צריך לאור שלנו, שהרי הוא יתברך מקור האור, אבל צוה אותנו להדליק המנורה בבית המקדש, להזכיר אותנו בכל עת על אורו וכבודו יתברך, שנתבונן היטיב שמלא כל הארץ כבודו, וכל הבריאה מאיר באורו יתברך, וכמו שכתוב (יחזקאל מ"ג) והארץ האירה מכבודו, ועל ידי זה כל אדם יתבטל לגמרי בתוך האור, ולא יחשוב לקחת שום כבוד לעצמו, והנה איתא בבעל הטורים, **ואתה תצוה**, תצו"ה בגימטריא נשי"ם צו"ה, רמז להדלקת הנר לנשים חובה בשבת, עיין שם, והנה יש להבין מהו הקשר והשייכות של הדלקת נר שבת של נשים לכאן, אבל על פי דברי רביז"ל הנ"ל יש להבין הענין בטוב טעם ודעת, כי מה שנצטוו הנשים על הדלקת נר בשבת הוא, על דרך דברי רביז"ל הנ"ל, לתת כבוד לנשים, מחמת ששכלם קטן, ומקפידים על כבודם, וכמבואר במדרש (תנחומא נח) הטעם שניתנה הדלקת נר שבת לנשים, מחמת שחטאה חוה בעץ הדעת, וכבתה נרו של עולם, היינו נשמתו של אדם שנקראת נר, וכמו שכתוב (משלי כ') נר הוי"ה נשמת אדם, ועל כן עכשיו תדליק נר שבת ותחזור להאיר נרו של עולם, ונר שבת הוא מחמת שלום בית (שבת כ"ג:), כי אם אין אור, אזי בני אדם נכשלים זה בזה, ואין שלום, אבל מיד שיש אור, יש שלום, והנה עיקר שלימות בית יהודי, שיהיה שם שלום נפלא, ובדרך זה ניצולים מן החטא, ואז חוזר ומאיר נרו של אדם ואור נשמתו כראוי, ולכן שפיר יש רמז בהדלקת המנורה, להדלקת נר שבת לנשים, בחינת תצו"ה, נשי"ם צו"ה, כי על ידי שנשים מדליקות הנרות, נתרבה שלום בית, וניצולים בני אדם מן החטא, וחוזר ומאיר אורו של הקדוש ברוך הוא בעולם, שהוא אור המנורה שבבית המקדש, והבן.

breslevcity.co.il

וזהו גם ענין פרשת זכור, שהוא מחיית שמו של עמלק מן העולם, כי עמלק רצה להגביר תאוות ניאוף בעולם, וכמו שכתוב (דברים כ"ה) אשר קרך בדרך, וכמו שפירש"י שם, ועיקר עצתו לעשות פירודים בין איש לאשתו, ולהפר את השלום בית, שעל ידי זה באים לידי חטא זה חם ושלום, וכמו שאמר רביז"ל (שיחות הר"ן סי' רס"ג) שהבעל דבר הניח עצמו מאד לסתור את השלום בית של בני הנעורים, כדי להביא אותם לידי עבירות חם ושלום, עיין שם, ועיקר הכשלון על ידי מדת הישות והגיאות שגורם פירוד בבית כנ"ל, כי עמל"ק בגימטריא ר"ם, שמכנים באדם ישות ורמות רוחא, וזה גורם אותו לא לכבד את אשתו כראוי, כי רוצה את הכבוד לעצמו, ועל ידי זה מגרש את השכינה מן הבית חם ושלום, כי איש ואשה זכו שכינה שרויה ביניהם (סוטה י"ז.), על ידי השם י"ה השורה ביניהם, כי השם י"ה הם השני מוחין, חכמה ובינה, אבא ואמא, שהם הייחוד בין איש ואשה, ולכן השם י"ה מסוגל לבטל את הגאוה (כמובא בכתבי האריז"ל שער רוח הקודש), כי גם גאו"ה בגימטריא ט"ו כמנין שם י"ה, אבל אצל עמלק כתיב (שמות י"ז) כי יד על כס י"ה, שקליפת עמלק מגביר הגאוה בבית, ושלא יהיה שלום בבית חם ושלום, ואז הוא מגרש את השכינה מן הבית, וגם עמלק מניח עצמו ביותר על בחור שלא יוכל להתחתן, ואז מכשילו במה שמכשילו, ושובר אותו לגמרי, ולכן (איכה א') ק'רא ע'לי מ'ועד ל'שבור – בחורי, ראשית תיבות עמל"ק, כי אצל עמלק זה מועד ושמחה, כשיכול לשבור בחור שלא יוכל למצוא זיווגו, וכן ע'לי מ'ועד ל'שבור ב'חורי ראשית תיבות בלע"ם, כי זה היה עיקר עצתו של בלעם הרשע, להכשיל נשמות ישראל בפגם הברית חם ושלום, ולכן עיקר המלחמה נגדו על ידי שעוזרים לחתן נשמות ישראל בגיל צעיר, וגם עושים כל מיני פעולות בעולם שיהיה שלום בית ביניהם, ואז מצילים אותם מכל מיני חטאים ועוונות, ומתגלה השכינה בעולם, והשם יתברך יזכינו להמשיך עלינו קדושת הימים האלו, ולמחות זכרו של עמלק מן העולם לגמרי, עדי נזכה לראות בגאולתן וישועתן של ישראל במהרה בימינו אמן ואמן.

בוקר שבת קודש פרשת תצוה - זכור ה'תשם"ו

בשבת קודש בבוקר, בעת קידושא רבא, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד בסיפורי מעשיות של רביז"ל במעשה מבן מלך ובן שפחה שנחלפו, מעשה י"א דף רם"ו, עיין שם.

breslevcity.co.il

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל ממשיך לספר, והמיילדת הנ"ל, מחמת שנשים דעתן קלות, הלכה וגלתה הסוד לאחד, איך שהחליפה הבנים, כנ"ל, וחברא חברא אית לה, עד שנתגלה הסוד מאחד לחברו, כדרך העולם, כי זה ברור, שאין שום מושג של "סוד" אחר שכבר יצא מפי האדם, כי מיד שיצא מפיו, אפילו שיאמר אותו בדרך "סוד" לחבירו, גם לחבירו יש חבר, וגם הוא יאמר אליו בדרך "סוד", ובזמן מועט יהיה מפורסם בכל העולם, כי "סוד" הוא רק על דרך שאמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה י"ב סי' ט') לבא לפומיא לא גליא, שאין הלב מגלה הסוד לפה כלל, ואין הסוד יוצא דרך פיו, ואזי יכול להיות מושג של "סוד", אבל מיד שיוציא הסוד מפיו, כבר אינו בגדר של סוד כלל.

עד שהיו העולם מרננים בזה, איך שנחלף הבן מלך, אבל אין רשאים לדבר מזה שלא יתגלה למלך, כי בודאי אין רשאים שידע המלך מזה, כי מה יעשה המלך בזה, כי אין תקנה לזה, כי אי אפשר להאמין, אולי הוא שקר, ואיך אפשר לחזר ולהחליף? ועל כן בודאי אסור להם לגלות זאת למלך, רק העם היו מרננים ביניהם על זה, כי כן הוא תמיד, בכל דבר שבקדושה, בכלל ובפרט, ובפרטי פרטיות, בני אדם יודעים בפנימיות לבבם את האמת, מי הוא הבן מלך האמיתי, אבל אי אפשר לדבר מזה באיתגליא וברבים, מריבוי המקטרגים ועושי רשע, כי גם בכלליות אומות העולם, יודעים היטיב שבני ישראל הם עם הנבחר להקדוש ברוך הוא, ומדברים ביניהם על זה, אבל לא מפרסמים זאת ברבים פן יהיה להם למכשול, וכן בפרטיות בין נשמות ישראל, כולם מכירים בפנימיות לבבם את מעלת הצדיקים והכשרים שבדור, אבל מפחדים לדבר מזה בפרהסיא, כי יהיה עליהם תביעה, למה גם הם לא הולכים בעקבותיהם של הצדיקים, וכן בפרטי פרטיות בכל אדם בעצמו, שיודע היטיב בלבו שאין שום תכלית בכל התאוות הנפסדות של עולם הזה, שכולם מכונים בשם "בן השפחה", אבל קשה לדבר מזה בפרהסיא ובפני המלך, היינו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, כי עדיין אינו זוכה להתגבר על יצרו כראוי, אבל על ידי שמדברים מזה אפילו בינם לבין עצמם, גם זה מועיל קצת, כי נתעורר לפעמים לתשובה, ועל ידי זה סוף כל סוף יתגלה האמת לכל באי עולם.

ויהי היום, והלך אחד וגלה הסוד באזני הבן מלך, איך שאומרים עליו, שנחלף, כנ"ל, אך אי אפשר לך לחקור על זה, כי אין זה כבודך, ואי אפשר לך לחקור זאת כלל, אך הודעתי לך זאת, כי אולי יהיה קשר כנגד המלוכה, ויוכל הקשר

breslevcity.co.il

להתחזק על ידי זה, כי יאמרו, שהם לוקחים לעצמם הבן מלך למלך, היינו אותו שאומרים עליו שהוא הבן מלך האמתי, כנ"ל, על כן אתה צריך לחשוב מחשבות על הבן הנ"ל להעבירו, (כל זה הוא דברי אותו האיש, שגלה הסוד לבן השפחה, הנקרא בן המלך), וכל זה הוא עוצם רשעת הרשעים, היינו אלו שהם בן השפחה באמת, שאף על פי שיש להם עכשיו כל הכבוד שבעולם, ולא חסר להם כלום, אבל חוששים ומפחדים פן ואולי יבוא אחד וירצה לקחת איזה משהו של כסף וכבוד מהם, ומחמת זה הם מוכנים להרוג ולהעביר בני אדם מן העולם רחמנא ליצלן, כי תאוות הכבוד והגדולה כל כך חזק, בפרט אצל אלו הנשמות הפחותות והירודות, שהם בחינת "בן השפחה", עד שמסית אותם לכל הרעות שבעולם, הכל בכדי לא לאבד איזה דמיון של כבוד וגדולה שלא שייך להם כלל, והאדם צריך לבקש הרבה מהשם יתברך שלא יהיה לו שייכות לדמיונות אלו, ויברח מן הכבוד לגמרי, ויבקש רק להרבות כבוד השם יתברך בעולם, והשם יתברך יזכינו למצוא קדושת נשמתינו, שהוא קדושת הבן מלך האמיתי, ונזכה להיות קשורים ודבוקים בו יתברך בדביקות אמיתי ונצחי, מעתה ועד עולם אמן ואמן.

סעודה שלישית פרשת תצוה - זכור ה'תשם"ו

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' י"ב המדבר מתמימות ופשיטות, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר (מוהרא"ש נ"י חזר על נקודה אחת שבתורה זו של רביז"ל), עיקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שעושה שיהיה שם השם יתברך, ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו, רק אם יש בזה כבוד השם יתברך, יעשה, ואם לאו, לאו, ואזי בוודאי לא יכשל לעולם וכו', עיין שם כל זה בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה דרכי התמימות עולה על הכל, וכשאדם מרגיל את עצמו לעבוד את השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, ובכל דבר שעושה, רואה

breslevcity.co.il

שיהיה שם השם יתברך, אזי לעולם לא יכשל, וכל אשר יעשה יצליח, והנה בוודאי צריכין להבין, רביז"ל אומר, שבכל דבר יסתכל שיהיה שם השם יתברך, אבל איך יכול אדם להתפאר, שרואה את השם יתברך במה שהוא עושה? אבל איתא בזוהר הקדוש (אחרי ע"ג.) קודשא בריך הוא ואורייתא חד הוא, שהשם יתברך אחד עם התורה, נמצא שצריך לראות בכל דבר שעושה שיהיה שם התורה, היינו שיהיה הדבר שעושה הגון וכשר על פי התורה, ואזי נחשב כאילו רואה את השם יתברך במה שהוא עושה, ואזי לעולם לא יכשל, ועל כן צריכים ללמוד הרבה שולחן ערוך ופוסק, כמו שהזהירונו רביז"ל על זה הרבה מאד, ואמר (שיחות הר"ן סי' קפ"ה) שכל אחד מחויב ללמוד הלכה פסוקה בכל יום, חוק ולא יעבור, כי על ידי זה יזכה להיות בקי בכל ההלכות השייכים אליו בכל יום, ויהיו כל דרכיו הגונים על פי השולחן, וזהו דרכי התמימות באמת.

והנה בוודאי היסוד של תמימות הוא אמונת חכמים, כי בלי אמונה בדברי חכמינו הקדושים בתורה שבעל פה, אין אנו יודעים שום דבר בקיום התורה והמצוות, כי רוב רובם של המצוות כתובים בתורה ברמז בעלמא, ואנחנו צריכים לדברי חכמינו הקדושים לבאר לנו כל פרט ופרט, ולכן להגיע אל אמונה ברורה וטהורה בהשם יתברך, אי אפשר בלי אמונה ברורה וטהורה בדברי חכמים, וכמו דאיתא במכילתא (פרשת בשלח) על הפסוק (שמות י"ד) ויאמינו בה' ובמשה עבדו, אם במשה האמינו, קל וחומר בה', בא זה ללמדך, שכל מי שמאמין ברועה נאמן, כאלו מאמין במאמר מי שאמר והיה העולם, כי אי אפשר לבוא לאמונה שלימה אלא על ידי אמונת חכמים, ולכן העיקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' קכ"ג), ואנחנו רואים בחוש, שכל הפילוסופים והמחקרים, הרחוקים ממדת התמימות לגמרי, כולם מתלוצצים מן החכמים האמיתיים, ודבריהם ללעג ולקלס אצלם, כי החוקרים והכופרים אינם יכולים לסבול מדת התמימות כלל, וכל כוחם נובע מקליפת עמלק שהיה פילוסוף ומחקר, וכפר בעיקר, כמו שכתוב (דברים כ"ה) ולא ירא אלקים, דהיינו שהוא רק נוהג על פי חכמות, ואין לו יראה כלל, והוא האבן הנגף שיש בתוך כל השבעה חכמות שבעולם, בחינת (משלי כ"ד) כי שבע' יפול' צדיק' וקם' סופי תיבות עמל"ק, (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' י"ט), כי רוצה להכנים הכפירות שלו בתוך כל החכמות, ולנתק אותם מחכמות התורה, ולכן עמלק נקרא "לץ" בדברי חכמינו הקדושים (שמות רבה ריש פרשת יתרו), כי הוא מתלוצץ מדברי חכמים, ומקרר בני אדם מאמונת חכמים, ומטיל ספק בדבריהם, שעל כן עמל"ק בגימטריא ספ"ק, ועיקר המלחמה נגדו הוא על ידי משה רבינו עליו השלום, שעליו כתוב (שמות י"ז) ויהי ידיו אמונה עד בא השמש, שעל

breslevcity.co.il

ידי אמונה, החליש את עמלק, היינו החכמות והחקירות, והכנים פשיטות ותמימות בנשמות ישראל, שזהו ויהי ידיו אמונה, "ידיו" דייקא, היינו לקיים מצוות מעשיות עם הידים בתמימות ובפשיטות גמור, בלי חכמות וחקירות, ועל ידי שנשמות ישראל זרקו את שכלם וחכמתם, והאמינו בדברי משה רבינו, על ידי זה הכניעו את עמלק, שזהו מה שאמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה כ"ט.) וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה, אלא כל זמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו נוצחים, ואם לאו היה נימוקים, כי בזה שמשה רבינו עמד על ראש הגבעה עם כפיו פרושות השמימה, בזה הראה והצביע לנשמות ישראל שיסתכלו כלפי מעלה, וישעבדו לבם אליו יתברך (כמו שמפורש בדברי ה"תוספות יום טוב" מסכת ראש השנה פרק ג' משנה ח'), כי לפעמים אי אפשר להצדיק לדבר בפירוש מה שיש בלבו, רק עושה רמזים עם ידיו בים החכמה, ועל ידי זה מבינים את כוונתו (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ז'), ומיד שאדם משליך את דעתו, ומוסר עצמו לדעת הרב והצדיק שבדור, הוא ניצול מכל הספיקות והבלבולים, שהם עמלק, וזוכה לדרכי התמימות באמת, שזהו (אבות א') עשה לך רב והסתלק מן הספק, אם תעשה לך רב, ויהיה לך אמונת חכמים באמת, על ידי זה תסתלק מעמל"ק שבגימטריא ספ"ק, ותזכה לדרכי התמימות באמת, ולכן אשרי הזוכה להכניע את עצמו לפני צדיקי אמת שבדור, ולהכנים בעצמו אמונת חכמים, כי על ידי יזכה לקנות לעצמו מדת התמימות והפשיטות, ולהיות דבוק בו יתברך באמת ובתמים, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה מצינו בפרשת השבוע את מצות עשיית מעיל האפוד, וכמו שכתוב (שמות כ"ח) ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת וגו' והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבואו אל הקודש לפני ה' ובצאתו ולא ימות, ואמרו חכמינו הקדושים (ערכין ט"ז:) שהמעיל מכפר על לשון הרע, יבוא דבר שבקול, ויכפר על מעשה הקול, ויש להבין מהו המדה כנגד מדה בזה, שעל ידי שישמעו את הקול של הכהן בשעת העבודה, יכפר על הקול של לשון הרע? אבל על פי דברי רביז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי עיקר הלשון הרע של הרשעים הבאים מקליפת עמלק, הם הדיבורים רעים שמדברים על הצדיקים שבדור, להתלוצץ מהם ומדרכם התמים, ועל ידי זה הם מקררים בני אדם מלהתקרב אליהם, ומלהגיע אל מדת התמימות בעבודת ה', שזהו הנאמר בעמלק (דברים כ"ה) אשר קרך בדרך, ולכן צריכין לעשות בגדי כהונה לאהרן הכהן שהוא הצדיק הגדול, לכבוד ולתפארת, שיהיו בני אדם רואים גדולת ותפארת הצדיק, ויהיה "נשמע קולו" בבואו אל הקודש וגו', היינו שבני אדם

breslevcity.co.il

ישמעו בקולו, ויקבלו דבריו התמימים, עד שגם הם יעבדו את ה' במדת התמימות, וזה יכחיש ויבטל הדיבורים רעים של לשון הרע שמדברים על הצדיק האמת ואנשיו, ולכן שפיר בבגד כזה שיקוים בו "ונשמע קולו", יכפרו על הקול של לשון הרע, כי העיקר של הבגדי כהנה שישמעו ויקבלו דבריו של הכהן שהוא הצדיק, והבן.

וזהו גם הקשר לפרשת זכור ולימי פורים הקדושים, כי מובא כאן ב"בעל הטורים" שיש ג' "ונשמע" במסורה, כאן, "ונשמע" קולו בבואו אל הקודש, ב' (שמות כ"ד) כל אשר דיבר ה' נעשה "ונשמע", ג' (אסתר א') "ונשמע" פתגם המלך, ויש להבין מהו הקשר ביניהם, והנה על פי דברי רביז"ל מובן הענין היטיב בטוב טעם ודעת, כי על ידי שעושים פעולה שבני אדם ישמעו את קול הצדיק, שזהו "ונשמע" קולו בבואו אל הקודש, על ידי זה זוכים לקבל את כל דברי התורה הקדושה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, בתמימות ובפשיטות גמור, שזהו כל אשר דיבר ה' נעשה "ונשמע", ואז נופל ונתבטל כל הדיבורים רעים של המן הרשע שמדבר נגד מרדכי הצדיק ונגד כל ישראל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מגילה י"ג:) לית דידע לישנא בישא כהמן, ואמר למלך, שישראל מבלים ימיהם בשה"י ופה"י, שבת היום, ופסח היום, שהם ימים שבאים אל הצדיקים ללמוד מהם את דרכי התמימות, כי המן רצה לבזות כבוד הצדיק בעיני ישראל, עד שגם מרדכי ישתחווה לו, אבל מרדכי הצדיק לא קם ולא זע ממנו, ואחז בכוח גדול בדרכי התמימות עד שהכניע את המן לגמרי, ונתקיים "ונשמע" פתגם המלך בכל מלכותו וגו', וסתם מלך במגילה הוא מלכו של עולם, הקדוש ברוך הוא, שמרדכי גילה ופירסם עול מלכותו יתברך לכולם, ולכן היה אז קבלת התורה מאהבה, וכמו שכתוב (אסתר ט') קימו וקיבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת פ"ח.) קימו מה שקיבלו כבר, שזהו כל אשר דיבר ה' נעשה "ונשמע", ואז שמעו היטיב את קול הצדיק, וכמו שכתוב (אסתר ט') ושמעו הולך בכל המדינות, ונתקיים "ונשמע" קולו בבואו אל הקודש, נמצא שכל אלו הג' פסוקים קשורים הדק היטיב, וכולם מגלים איך שזכו ישראל לשמוע קול הצדיק, ולקבל ממנו דרכי התמימות, והשם יתברך יזכינו להיות מקורבים אל צדיקים אמיתיים, ולשמוע תמיד בקולם הקדוש, עדי נזכה לראות במחיית שמו של עמלק, ובהרמת קרן ישראל במהרה בימינו אמן ואמן.

breslevcity.co.il